PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. spalio 6 d. *

Sujungtose bylose T-117/03–T-119/03 ir T-171/03

New Look Ltd, įsteigta *Weymouth, Dorset* (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų R. Ballester ir G. Marin,

Ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą O. Montalto, J. García Murillo ir S. Laitinen,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Naulover, SA, įsteigtai Barselonoje (Ispanija),

* Proceso kalba: ispanų.

dėl keturių ieškinių, pareikštų dėl 2003 m. sausio 27 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimų (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) ir 2003 m. balandžio 15 d. Sprendimo (R 19/03-1), susijusių su protesto procedūromis tarp *Naulover, SA*, ir *New Look Ltd*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood,

sekretorius J. Palacio González, pagrindinis administratorius,

atsižvelgęs į Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2003 m. balandžio 4 d. (bylos T-117/03–T-119/03) ir 2003 m. gegužės 19 d. (byla T-171/03) pateiktus ieškinius,

atsižvelgęs į Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. rugsėjo 25 d. (bylos T-117/03–T-119/03) ir 2003 m. spalio 8 d. (byla T-171/03) VRDT pateiktus atsiliepimus į ieškinius,

atsižvelgęs į Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko 2004 m. balandžio 1 d. Nutartį sujungti bylas, kad būtų bendrai rengiamas posėdis ir priimamas sprendimas,

įvykus 2004 m. balandžio 28 d. posėdžiui, kuriame ieškovė nedalyvavo,

priima šį

Sprendimą

Bylos aplinkybės

1 1998 m. gegužės 5 d. (bylose T-117/03–T-119/03) ir 1999 m. vasario 19 d. (byloje T-171/03) ieškovė, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994 m. p. 1) su pakeitimais, Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paprašė įregistruoti keturis Bendrijos prekių ženklus.

2 Prekių ženklai, kuriems įregistruoti buvo paduotos paraiškos, yra šie vaizdiniai žymenys:

— byloje T-117/03: NLSPORT

— byloje T-118/03: NLJEANS

— byloje T-119/03: NLACTIVE

— byloje T-171/03: NLCollection

3 Pagal 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos su pakeitimais ir pataisymais, prekės, kurioms buvo

prašoma įregistruoti prekių ženklą ir kurios yra susijusios su šia byla, priklauso 25 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „drabužiai, galvos apdangalai ir avalynė moterims ir mergaitėms“ prašomiems įregistruoti prekių ženklams NLSPORT, NLJEANS ir NLACTIVE ir „apranga, galvos apdangalai ir avalynė“ prašomam įregistruoti prekių ženklui NLCollection.

4 1999 m. birželio 11 d. (bylos T-117/03–T-119/03) ir 2000 m. sausio 3 d. (byla T-171/03) kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalimi, padavė protestą dėl kiekvienos Bendrijos prekių ženklo paraiškos.

5 Kiekvienoje byloje protestas buvo paremtas vaizdinio Bendrijos prekių ženklo Nr. 13417, 1996 m. balandžio 1 d. prašyto įregistruoti ir 1999 m. vasario 1 d. įregistruoto, buvimu ir pavaizduoto štai taip:

6 Šis prekių ženklas buvo įregistruotas prekėms, pagal Nicos sutartį priklausančioms 25 klasei, t. y. „sportiniai megztiniai, megztiniai, liemenės, švarkai, sijonai, kelnės, marškiniai, palaidinės, peniuarai, apatiniai rūbai, chalatai, maudymosi kostiumėliai, lietpalčiai, suknelės, kojinės, puskojinės, kaklaskarės, kaklaraiščiai, galvos apdangalai ir pirštinės (drabužiai)“.

7 Grįsdama savo protestus, kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 b punkte nurodytu santykiniu atmetimo pagrindu.

8 VRDT protestų skyrius 2001 m. balandžio 10 d. (Sprendimas Nr. 939/2001 byloje T-119/03), 2001 m. balandžio 27 d. (Sprendimas Nr. 1106/2001 byloje T-118/03), 2001 m. lapkričio 23 d. (Sprendimas Nr. 2765/2001 byloje T-117/03) ir 2002 m. spalio 29 d. (Sprendimas Nr. 3138/2002 byloje T-171/03) sprendimais atmetė protestus. Iš esmės Protestų skyrius manė, kad ginčijami prekių ženklai yra vizualiai ir fonetiškai skirtingi ir kad konceptualiai nė vienas jų neturi konkrečios prasmės.

9 2001 m. birželio 7 d. (bylos T-118/03 ir T-119/03), 2002 m. sausio 22 d. (byla T-117/03) ir 2002 m. gruodžio 24 d. (byla T-171/03) kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis pateikė apeliacijas dėl kiekvieno Protestų skyriaus sprendimo.

10 2003 m. sausio 27 d. (bylos T-117/03 iki 119/03) ir 2003 m. balandžio 15 d. (byla T-171/03) sprendimais VRDT pirmoji apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimus ir atmetė ieškovės paraiškas Bendrijos prekių ženklams visų pagal Nicos sutartį 25 klasei priklausančių prekių atžvilgiu. Iš esmės, visų pirma, Apeliacinė taryba manė, jog kiekvieno prašomo įregistruoti prekių ženklo esminis elementas yra raidžių junginys „NL“, nes žodžiai „sport“, „jeans“, „active“ ir „collection“ aprangos sektoriuje turi tik neryškų skiriamąjį požymį. Be to, ji konstatavo, kad, visų pirma, dėl ankstesnio prekių ženklo ypatingos parašymo koncepcijos ir, antra, dėl žodžių „sport“, „jeans“, „actine“ ir „collection“ buvimo prašomuose įregistruoti prekių ženkluose NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE ir NLCollection Bendrijos prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, vizualiai yra mažai panašūs. Tačiau Apeliacinė taryba nusprendė, kad Bendrijos prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra fonetiškai ir konceptualiai panašūs, nes raidžių junginys „NL“, iš kurio buvo sudarytas ankstesnis prekių ženklas, yra kartojamas prašomuose įregistruoti prekių ženkluose NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE ir NLCollection kaip dominuojantis elementas. Apeliacinė taryba nurodė, kad aprangos sektoriuje dažnai pasitaiko, jog tas pats prekės ženklas būna įvairių konfigūracijų atsižvelgiant į juo pažymėtų prekių rūšis ir kad skirtingoms prekių rūšims atskirti yra įprasta naudoti išvestinius prekių ženklus. Ji konstatavo, kad dėl šios aplinkybės vartotojas galėtų galvoti, kad prekės, pažymėtos prašomais įregistruoti prekių ženklais NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE, priklauso jaunimui skirtos gamybos linijoms,

arba kad prekės, pažymėtos prašomu įregistruoti prekių ženklu NLCollection yra nauji, kiekvieną sezoną pristatomi modeliai. Tačiau ankstesniu prekių ženklu yra žymimos įmantresnės rūšies aprangos prekės. Todėl Apeliacinė taryba priėjo prie išvados, kad egzistuoja suklaidinimo galimybė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

Šalių reikalavimai

11 Kiekvienoje byloje ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą,

— priteisti iš VRDT ir prireikus iš kitos šalies dėl šio proceso bei proceso Apeliacinėje taryboje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

12 Kiekvienoje byloje VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

13 Išskyrus kelias nereikšmingas detales, teisiniai pagrindai ir šalių argumentai šiose keturiose bylose yra vienodi. Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo vienintelį teisinį pagrindą – Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą.

14 Pirma, ieškovė nurodo, kad pabrėždama raidžių junginį „NL" ir taip jį atskirdama nuo po jo esančių žodžių „sport", „jeans", „active" ir „collection" Apeliacinė taryba klaidingai vertino prašomus įregistruoti prekių ženklus.

15 Antra, ieškovė mano, kad raidžių junginys „NL" nėra nei dominuojantis kiekvieno prašomo įregistruoti prekės ženklo elementas, nei sudėtinis ankstesnio Bendrijos prekių ženklo elementas. Visų pirma, dėl prašomų įregistruoti prekių ženklų ieškovė prieštarauja tokiam vertinimui, pagal kurį žodžiai „sport", „jeans", „active" ir „collection" turi neryškų skiriamąjį požymį nagrinėjamame sektoriuje. Dėl ankstesnio prekių ženklo ieškovė tvirtina, kad nėra įmanoma tiksliai nustatyti, iš kokių raidžių jis sudarytas. Ieškovės teigimu, be raidžių „NL", tai galėtų būti ir raidės „ALV", „AVOL", „AOL" ar „AL". Be to, ji teigia, kad jei vartotojas ankstesnį prekių ženklą bandytų suvokti iš kitos pusės, jis galėtų išskirti raides „JRV" ar „JPV". Galiausiai ieškovė priduria, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką bei doktriną prekių ženklai, sudaryti tik iš dviejų ar trijų raidžių, pasižymi neryškiu skiriamuoju požymiu, būdingu joms iš prigimties, ir todėl šios raidės negalėtų sudaryti žymens dominuojančio elemento. Grįsdama savo teiginį, ieškovė nurodo VRDT vertinimo taisyklių (*directives d'examen*) 8.3 punktą ir cituoja 1993 m. sausio 21 d. Ispanijos Aukščiausiojo Teismo (*Tribunal Supremo)* sprendimą, pagal kurį fonetikos požiūriu neįmanoma pasisavinti tam tikrų abėcėlės raidžių. Be to, jis remiasi kelių įregistruotų nacionalinių bei Bendrijos prekių ženklų, turinčių „NL" raidžių junginį, buvimu.

16 Trečia, dėl vizualinio nagrinėjamų žymenų pobūdžio ieškovė pabrėžia, kad ankstesnis prekių ženklas yra „ryškų barokinį požymį" turintis žymuo. Jos nuomone, Apeliacinė taryba neįvertino šio vaizdinio požymio svarbos.

17 Ketvirta, ieškovė mano, kad Apeliacinės tarybos argumentavimas dėl žymenų fonetinio panašumo yra nenuoseklus, nes tuo pat metu ji konstatuoja nagrinėjamų prekių ženklų fonetinį panašumą ir tapatumą. Be to, ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad jos lyginamasis tyrimas buvo nukreiptas tik į binomą „NL".

18 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad aprangos sektoriuje vidutinis vartotojas, įsigydamas aprangos prekių, būna ypač pastabus prekių ženklams, todėl yra sudėtinga jį suklaidinti.

19 VRDT nuomone, ieškovės kritika nepagrįsta. Ji mano, kad dėl Apeliacinės tarybos sprendimuose išdėstytų priežasčių yra galimybė supainioti ankstesnį prekių ženklą su prašomais įregistruoti prekių ženklais.

20 VRDT ginčija teiginį, kad aprangos sektoriuje vidutinis vartotojas yra ypač apdairus ir pastabus. Per teismo posėdį VRDT patikslino, kad vartotojo pastabumo prekių ženklui laipsnis priklauso būtent nuo susijusių prekių vertės bei nuo visuomenės dalies, kuriai jos skirtos, turimų specialių žinių. Šiuo atveju ieškovė be jokių pagrindžiančių paaiškinimų teigia, kad vartotojo pastabumo prekių ženklams laipsnis yra aukštesnis aprangos nei kituose sektoriuose.

21 VDRT nuomone, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, pasižymi garsiniu ir konceptualiu panašumu. Per teismo posėdį VRDT patikslino, jog aplinkybė, kad šių žymenų esminis elementas sudarytas iš raidžių junginio, nereiškia, kad reikia suteikti daugiau reikšmės požymių vizualiniam skirtumui nei žymenų fonetiniam ar konceptualiam panašumui. VRDT pripažįsta, kad pagal bendrą taisyklę vaizdinis elementas gali būti pripažintas iš raidės ar dviejų raidžių junginio sudaryto žymens skiriamuoju požymiu, bet ji pabrėžia, kad vertinant suklaidinimo galimybę taip pat yra taikomi ir kiti principai. Jos teigimu, nuo tada, kai žymuo iš tikrųjų turi skiriamąjį požymį, net jei ir neryškų, jeigu jis teisėtai buvo įregistruotas kaip prekių ženklas, šiam prekių ženklui suteikiama apsauga pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies 1 punktą. VRDT neatmeta galimybės skirtingai traktuoti vizualinį, fonetinį ir konceptualų nagrinėjamų žymenų panašumą atsižvelgiant į prekybos ypatumus konkrečioje rinkoje. Atsižvelgiant į siejamų prekių tapatumą ir į tai, kad nagrinėjamame sektoriuje išvestinių prekių ženklų naudojimas yra įprastas, VRDT tvirtina, kad šiuo atveju egzistuoja suklaidinimo galimybė.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

22 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prašomas įregistruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam, arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktį ankstesniais prekių ženklais laikomi, visų pirma, Bendrijos prekių ženklai, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą.

23 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką suklaidinimo galimybė yra tokia galimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra kilusios iš tos pačios įmonės arba kitu atveju – iš ekonomiškai susijusių įmonių.

24 Pagal tą pačią teismų praktiką suklaidinimo galimybės vertinimas turi būti visapusis pagal atitinkamos visuomenės suvokimą apie tam tikrus žymenis ir prekes ar paslaugas bei atsižvelgiant į visus su nagrinėjama byla susijusius veiksnius, kaip antai žymenų panašumo bei prekių ir paslaugų, kurioms jie yra skirti, tarpusavio panašumo priklausomybę (2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorijos RTB prieš VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, nuo 31 iki 33 punktai ir ten nurodoma teismo praktika).

25 Šiuo atveju susijusios prekės (drabužiai, būtent drabužiai moterims ir mergaitėms) yra kasdieninio vartojimo prekės (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Oberhauser prieš VRDT – Petit Liberto (Fifties)*, T-104/01, Rink. p. II-4359, 29 punktas ir 2003 m. spalio 14 d. Sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. II-4335, 43 punktas). Prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra įregistruotas Bendrijos prekių ženklas. Iš to matyti, kad visuomenė, kurios atžvilgiu turi būti vertinama suklaidinimo galimybė, yra Europos Bendrijos vidutinis vartotojas.

26 Šalys neginčija, kad prekės, kurioms skirti prašomi įregistruoti prekių ženklai, ir prekės, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, yra iš dalies panašios ir iš dalies tapačios.

27 Tokiomis aplinkybėmis ieškinio baigtis priklauso nuo nagrinėjamų žymenų panašumo laipsnio. Taigi, kaip matyti iš nusistovėjusios teismų praktikos, visapusiškas suklaidinimo galimybės įvertinimas, kiek jis susijęs su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualiu, fonetiniu ar koncepciniu panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, ypač atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius požymius (žr. minėto sprendimo *BASS* 47 punktą ir ten nurodomą teismo praktiką).

28 Apeliacinė taryba ankstesnį prekės ženklą vizualiniu aspektu apibūdino kaip „sudarytą iš dviejų vertikaliai pavaizduotų didžiųjų raidžių „NL" pasvirusiu į dešinę, įmantriu šriftu, angliškai vadinamu „Stephenson Blake" (Apeliacinės tarybos sprendimo byloje T-117/03 32 punktas, Apeliacinės tarybos sprendimų bylose T-118/03 ir T-119/03 31 punktas ir Apeliacinės tarybos sprendimo byloje T-171/03 28 punktas). Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad šis apibūdinimas yra teisingas. Ankstesniame prekių ženkle „L" raidė yra lengvai atpažįstama. Ji pavaizduota apačioje ir kitos raidės dešinėje. Kadangi paprastai skaitoma iš kairės į dešinę ir iš viršaus žemyn, šiame raidžių junginyje „L" raidė nėra pirma. Tarp „N" raidės kairės pusės, kuri galėtų sudaryti „A" raidės smaigalį, ir tarp „L" raidės viršutinės dalies yra tarpas, kuris lengvai leidžia suprasti, kad tai nėra „A" raidės skersinis brūkšnys. Todėl pirmoji raidė nebus suprantama, kaip „A" raidė. Be to, „L" raidės viršutinė dalis negali būti suprasta kaip „O" raidė. Galiausiai būtina pastebėti, kad reikia lyginti tokius žymenis, kurie yra saugomi, o ne tuos, kurie vartotojo galėtų būti suprantami iš išvirkščiosios pusės. Todėl ieškovės abejonės dėl ankstesnio ženklo suvokimo nėra pagrįstos.

29 Kalbant apie prašomus įregistruoti žymenis, reikėtų pažymėti, kad kiekvienas iš jų yra sudarytas iš vaizdinių žymenų su raidėmis „NL", po kurių eina žodis iš didžiųjų raidžių (bylos T-117/03–T-119/03), o byloje T-171/03 – viena didžioji ir devynios mažosios raidės. Kiekviename žymenyje raidžių junginys „NL" vaizduojamas paryškintu šriftu, o kitos raidės atspausdintos paprastu šriftu. Iš to matyti, kad raidės „NL", kaip Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo ir savo sprendimuose, kiekviename prašomame įregistruoti ženkle vizualiai sudaro dominuojantį elementą.

30 VRDT tinkamai pastebėjo, kad prašomi įregistruoti žymenys yra morfosintaksiškai panašios struktūros. Tik prašomas įregistruoti prekių ženklas NLCollection truputį skiriasi tuo, kad nėra visas sudarytas iš didžiųjų raidžių ir kad žodis NLCollection yra apibrėžtas juodu stačiakampio formos rėmu. Net jei ieškovė teisėtai kritikuoja tai, kad 2003 m. balandžio 15 d. Apeliacinės tarybos sprendime, priimtame 2003 m.

sausio 27 d. Sprendimų pavyzdžiu, neatsižvelgiama į šiuos ypatumus, vizualus Apeliacinės tarybos atliktas žymens vertinimas yra teisingas, nes raidžių junginys „NL" sudaro vizualiai dominuojantį prašomo įregistruoti ženklo NLCollection elementą.

31 Palyginusi vizualų ankstesnį prekių ženklą ir prašomus įregistruoti žymenis, Apeliacinė taryba konstatavo nežymų jų panašumą. Ieškovė neginčijo šios išvados.

32 Dėl konceptualaus nagrinėjamų žymenų panašumo pažymėtina, kad prašomi įregistruoti žymenys yra sudaryti iš raidžių „NL" ir iš žodžių „sport", „jeans", „active" ir „collection", o ankstesnis prekių ženklas yra sudarytas vien iš raidžių junginio „NL". Kaip Apeliacinė taryba tinkamai konstatavo, aprangos sektoriuje „NL" neturi reikšmės.

33 Tačiau, kaip teisingai nurodė VRDT, žodžiai „sports", „jeans", „active" ir „collection" anglų ar prancūzų kalboje turi konceptualią reikšmę, apibūdinančią atitinkamas prekes. Aprangos sektoriuje žodis „sport" suprantamas kaip sporto ar sportinio stiliaus drabužiai. Žodžiu „jeans" apibūdinami džinsiniai drabužiai. Žodis „collection" – tai vienam sezonui sukurtų modelių visuma. Žodis „active" skirtas prekėms, t. y. pavadinti aktyvių, ar kurie save tokiais pripažįsta, žmonių darbužius.

34 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal bendrą taisyklę visuomenė sudėtinio prekių ženklo dalimi esančio apibūdinančio elemento paprastai nelaikys skiriamuoju ir dominuojančiu elementu prekių ženklo sudarytame bendrame įspūdyje (2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alejandro*

prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Rink. p. II-2251, 53 punktas). Šiuo atžvilgiu pakanka, kad tokio elemento apibūdinantis požymis yra suprastas Bendrijos teritorijos dalyje. Nors Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnyje nėra į šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį panašios nuostatos, Pirmosios instancijos teismas iš šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto Bendrijos prekių ženklo vieningo statuso principo išvedė, kad turi būti atsisakyta įregistruoti, net jei santykinis atmetimo pagrindas galioja tik Bendrijos dalyje (2004 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo (dėl kurio paduotas apeliacinis skundas) *Mühlens prieš VRDT – Zirh International (ZIRH)*, T-355/02, Rink. p. II-791, 35 ir 36 punktai).

35 Šioje byloje prašomi įregistruoti žymenys turi elementų, kurie, bent jau anglakalbei ir prancūzakalbei visuomenei, turi konceptualią reikšmę, apibūdinančią atitinkamas prekes. Todėl Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad bent jau šiai visuomenei kiekvieno iš prašomų įregistruoti prekių ženklų dominuojantis elementas konceptualiu požiūriu yra raidžių junginys „NL", kuris yra vienintelis ankstesnio prekių ženklo elementas.

36 Dėl garsinio panašumo pažymėtina, kad atsižvelgiant į nuo 28 iki 30 punktuose atliktą vizualaus panašumo vertinimą ankstesnis prekių ženklas, sudarytas iš raidžių „N" ir „L", bus tariamas „N–L" dauguma Europos Bendrijos kalbų, įskaitant, visų pirma, prancūzų bei anglų kalbas. Prašomas įregistruoti prekių ženklas NLSPORT bent jau prancūzų ar anglų kalbomis bus tariamas „N-L-sport". Kiti prašomi įregistruoti prekių ženklai bus tariami „N-L-jeans", „N-L-active", „N-L-collection". Iš to matyti, kad bent jau garsiniu aspektu, „N-L" raidžių junginys, kuris sudaro ankstesnį prekių ženklą, yra įterptas į kiekvieną prašomą įregistruoti prekių ženklą. Taigi žodžiai „sport", „jeans", „active" ir „collection" bent jau prancūziškai ar angliškai kalbančių vartotojų bus suprantami kaip prekes ar jų paskirtį apibūdinantys elementai. Todėl „NL" raidžių junginys bent jau minėtai visuomenei yra fonetiniu aspektu dominuojantis elementas. Todėl Apeliacinės tarybos sprendimų 33 (byla T-117/03), 32 (bylos T-118/03 ir T-119/03) ir 29 (byla T-171/03) punktuose nurodomi teiginiai turi būti patvirtinti. Taip pat konstatuotina, kad Apeliacinė taryba

pripažino ne žymenų fonetinį tapatumą, o prašomų įregistruoti žymenų dominuojančio elemento „NL“ ir ankstesnio prekės ženklo „NL“ raidžių junginio fonetinį tapatumą.

37 Visiškas žymens, susijusio su ankstesniu prekių ženklu, įtraukimas į kiekvieno prašomo įregistruoti žymens dominuojantį elementą leidžia daryti išvadą, kad yra didelis fonetinis panašumas (dėl priešingo atvejo žiūrėti šio sprendimo 40 punkte minėtą *Fifties* sprendimą).

38 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba visapusiškai neįvertino žymenų panašumo, ir prašomus įregistruoti žymenis išskyrė į „NL“ raidžių junginį ir į žodžius „sport“, „jeans“, „active“ ir „collection“.

39 Šiuo atveju pažymėtina, kad nors vidutinis vartotojas paprastai prekių ženklą suvokia kaip visumą ir nenagrinėja jo įvairių detalių (1997 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo SABEL, C-251/95, Rink. p. I-6191, 23 punktas), apskritai lengviausiai įsimenami žymens dominuojantys bei apibūdinamieji požymiai (žr. minėto sprendimo Fifties 47 ir 48 punktus). Todėl Apeliacinei tarybai neturi būti priekaištaujama, kad ji vertino, kaip vidutinis vartotojas suvokia prekių ženklų skiriamuosius ir jo atmintyje įstrigsiančius dominuojančius elementus.

40 Tad Apeliacinė taryba nepadarė teisinės klaidos, pripažindama, kad egzistuoja nagrinėjamų žymenų fonetinis bei konceptualus panašumas.

41 Dėl visapusio galimybės suklaidinti įvertinimo Apeliacinė taryba pripažino, kad tokia galimybė egzistuoja dėl fonetinio ir konceptualaus žymenų panašumo, dėl prekių ir prekybos sąlygų aprangos sektoriuje, kur dažnai naudojami išvestiniai prekių ženklai ir įprasta, kad žymuo būna kelių konfigūracijų. Ieškovė šią išvadą ginčija dėl dviejų priežasčių.

42 Pirma, ji mano, kad aprangos sektoriuje vidutinio vartotojo pastabumas prekių ženklams yra ypač didelis, dėl ko sunku jį suklaidinti.

43 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad vartotojo pastabumas gali skirtis, atsižvelgiant į nagrinėjamų prekių ar paslaugų rūšį (žr. pagal analogiją 1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 26 punktą). Kaip teisingai pastebėjo VRDT, vis dėlto nepakanka, kad ieškovas, nepagrįsdamas savo teiginio įrodymais, tvirtintų, jog nagrinėjamų prekių vartotojo pastabumas yra didelis. Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, kad aprangos sektoriuje yra labai įvairios kokybės ir kainų prekių. Nors gali būti, kad vartotojas yra pastabesnis rinkdamasis prekių ženklą, kai perka ypač brangų drabužį, negalima be įrodymų preziumuoti tokio vartotojo elgesio visų nagrinėjamo sektoriaus prekių atžvilgiu. Vadinasi, šis argumentas turi būti atmestas.

44 Antra, ieškovė tvirtina, kad raidžių junginiai pasižymi neryškiu skiriamuoju požymiu, būdingu jiems iš prigimties. Be to, jos nuomone, fonetikos požiūriu neįmanoma pasisavinti raidžių junginio; šiuo atžvilgiu ieškovė remiasi 1993 m. sausio 21 d. *Tribunal Supremo* sprendimu dėl žymens, sudaryto iš raidės „D“. Galiausiai ieškovė

pastebi, kad egzistuoja keletas nacionalinių ir Bendrijos prekių ženklų, turinčių elementą „NL“, dėl kurių nebuvo konstatuota suklaidinimo galimybė.

45 Dėl kelių su „NL“ raidžių junginiu užregistruotų prekių ženklų buvimo Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad ieškovė neįrodė, jog šie atvejai yra taikomi nagrinėjamoje byloje. Be to, kaip pastebėjo VRDT, nesant prieštaravimų, ieškovės minėti įregistruoti Bendrijos prekių ženklai niekada nebuvo užprotestuoti. Dėl *Tribunal Supremo* sprendimo VRDT tinkamai nurodė, kad jis yra susijęs su prekių ženklų, sudarytu tik iš vienos raidės. Galiausiai reikia priminti, kad apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas tik remiantis Bendrijos teismų pateiktu Reglamento Nr. 40/94 išaiškinimu (minėto sprendimo *BUDMEN* 61 punktas ir ten nurodoma teismų praktika). Darytina išvada, kad ši argumento dalis yra netinkama.

46 Dėl teiginio, kad „NL“ fonetinis aspektas negali būti monopolizuotas ankstesniu prekių ženklu, reikėtų pažymėti, jog šiuo argumentu iš esmės paneigiamas šio prekių ženklo garsinis skiriamasis požymis, todėl teigiama, kad fonetinis panašumas negali sukelti suklaidinimo galimybę Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

47 Kaip išplaukia iš Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio, Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai ir raidės, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų. Iš to matyti, kad teisės aktų leidėjas aiškiai įtraukė iš vienos raidės ar raidžių junginio sudarytus žymenis į šio reglamento 4 straipsnyje išvardytų žymenų, galinčių sudaryti Bendrijos prekių ženklą, jeigu registravimas neužprotestuojamas remiantis absoliučiais ar santykiniais atmetimo pagrindais, pavyzdžių sąrašą.

48 Reglamento Nr. 40/94 7 ir 8 straipsniai, susiję su atsisakymu registruoti, nenumato ypatingų registracijos taisyklių žymenims, sudarytiems iš žodžio nesudarančio raidžių junginio. Iš to matyti, kad atliekant visapusišką tokių žymenų suklaidinimo galimybės vertinimą pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, iš esmės vadovaujamasi tomis pačiomis taisyklėmis kaip ir vertinant žodinius žymenis, sudarytus iš žodžio, vardo ar išgalvoto žodžio. Todėl ieškovės teiginys, pagal kurį žymenys, sudaryti iš raidžių junginių, neturi iš prigimties jokio skiriamojo fonetinio požymio, turi būti atmestas.

49 Vis dėlto pažymėtina, kad visapusiškai vertinant suklaidinimo galimybę, vizualiniai, garsiniai ar konceptualūs žymenų, dėl kurių kyla ginčas aspektai ne visada turi ta pačią reikšmę. Svarbu vertinti objektyvias aplinkybes, kuriomis prekių ženklai gali būti pateikti rinkoje (minėto sprendimo *BUDMAN* 57 punktas). Žymenų panašumo ar skirtumo elementai gali priklausyti nuo jiems patiems būdingų požymių ar nuo prekių ar paslaugų, kurioms yra skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, prekybos sąlygų. Jei prekės, pažymėtos nagrinėjamais prekių ženklais, paprastai parduodamos savitarnos parduotuvėse, kuriose vartotojas pats jas renkasi, todėl iš esmės privalo kliautis prekę žyminčio prekių ženklo vaizdu, vizualinis žymens panašumas pagal bendrą taisyklę bus svarbesnis. Tačiau jeigu pažymėtas produktas yra parduodamas žodžiu, paprastai bus svarbesnis žymenų garsinis panašumas.

50 Ieškovė nesirėmė ypatingų prekybos aplinkybių buvimu. Paprastai drabužių parduotuvėse pirkėjai gali rinktis pageidaujamus drabužius arba patys, arba padedami pardavėjų. Jeigu dėl prekės ir dėl prekių ženklo vyksta bendravimas žodžiu, paprastai drabužis pasirenkamas vizualiai. Todėl nagrinėjamų prekių ženklų vizualus suvokimas bus pirmesnis nei pirkimas. Vadinasi, dėl šios aplinkybės, vizualus aspektas visapusiškai vertinant suklaidinimo galimybę yra svarbesnis.

51 Vis dėlto aprangos sektoriuje tas pats prekių ženklas dažnai būna skirtingų konfigūracijų, nelygu juo žymimų prekių rūšis. Šiame sektoriuje taip pat įprasta, kad tas pats drabužių gamintojas skirtingoms gamybos linijoms atskirti naudoja išvestinius prekių ženklus, tai yra žymenis, išvestus iš pagrindinio prekių ženklo ir kartu su juo turinčius bendrą dominuojantį elementą (minėtų sprendimų *Fifties* 49 punktas ir *BUDMEN* 57 punktas). Šiuo atveju konceptualus prašomų įregistruoti prekių ženklų turinys gali sustiprinti vartotojo suvokimą, kad tai yra NL prekių ženklo išvestiniai prekių ženklai. Net jei vartotojas susidūrė tik su vienu iš nagrinėjamų žymenų, visų pirma, dėl atskiro paryškintu šriftu pavaizduoto „NL" suvokimo ir, antra, dėl po jo einančio žodžio, kuris gali būti suprastas kaip reiškiantis tam tikro stiliaus drabužius, vartotojas jį gali tapatinti su „NL" išvestiniu prekių ženklu. Be to, prašomų įregistruoti žymenų „NL" raidžių junginio skirtinga rašymo forma ankstesnio prekių ženklo NL atžvilgiu galėtų būti suvokiama kaip pastarojo ypatinga konfigūracija. Todėl Apeliacinės tarybos išvada, kad vartotojas prašomus įregistruoti prekių ženklus gali suvokti kaip tam tikras gamybos linijas, kilusias iš įmonės, kuri yra ankstesnio prekių ženklo savininkė, yra teisinga.

52 Pirmosios instancijos teismas primena, jog pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą reikalaujama, kad egzistuotų suklaidinimo galimybė, o ne kad būtų nustatytas suklaidinimas. Šiomis sąlygomis, nors tiesa, kad Apeliacinė taryba galėjo įvertinti ypatingą raidžių junginio „NL" parašymą ankstesniame prekių ženkle, , kurio pavaizdavimas skiriasi nuo raidžių „NL" prašomuose įregistruoti žymenyse ir kuris yra būdingiausias ankstesnio prekių ženklo elementas, Apeliacinės tarybos išvada vis tiek lieka teisinga. Atsižvelgiant į prekių tapatumą ir į pirmesniame punkte minėtas prekybos sąlygas, šiuo atveju žymenų panašumo laipsnis yra pakankamas suklaidinimo galimybei konstatuoti.

53 Iš to matyti, kad vienintelis teisinis pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo yra nepagrįstas. Todėl ieškinys atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

54 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung Meij Forwood

Paskelbta 2004 m. spalio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung